Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

21 päivänä marraskuuta 2024*

Muutoksenhaku – Yhteinen kauppapolitiikka – Toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Euroopan unioni käyttää sille kansainvälisen kaupan säännöissä annettuja oikeuksia – Asetus (EU) N:o 654/2014 – Täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/886 – Tulliliitto – Asetus (EU) N:o 952/2013 – Unionin tullikoodeksi – Kansallisten tulliviranomaisten antamat sitovaa alkuperätietoa koskevat päätökset (SAT) – Delegoitu asetus (EU) 2015/2446 – Tiettyjen Harley-Davidson-moottoripyörien etuuskohteluun oikeuttamattoman alkuperän määrittäminen – Käsite ”jalostus- tai käsittelytoiminnot, jotka eivät ole taloudellisesti perusteltuja” – Euroopan komission täytäntöönpanopäätös SAT-päätösten peruuttamisesta – Säädösvallan delegointi – Luottamuksensuoja – Oikeus hyvään hallintoon – Oikeus tulla kuulluksi

Asiassa C-297/23 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 11.5.2023,

**Harley-Davidson Europe Ltd**, kotipaikka Oxford (Yhdistynyt kuningaskunta) ja

**Neovia Logistics Services International NV**, kotipaikka Vilvorde (Belgia),

edustajinaan E. Righini, avvocato, ja S. Völcker, Rechtsanwalt,

valittajina,

ja jossa muuna osapuolena on

**Euroopan komissio**, asiamiehinään F. Clotuche-Duvieusart, M. Kocjan ja F. Moro,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts, joka hoitaa neljännen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, kolmannen jaoston puheenjohtaja C. Lycourgos (esittelevä tuomari) sekä tuomarit S. Rodin, N. Jääskinen ja O. Spineanu-Matei,

julkisasiamies: J. Kokott,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 30.5.2024 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

**tuomion**

1 Harley-Davidson Europe Ltd ja Neovia Logistics Services International NV vaativat valituksellaan kumottavaksi unionin yleisen tuomioistuimen 1.3.2023 antaman tuomion Harley-Davidson Europe ja Neovia Logistics Services International v. komissio (T-324/21; jäljempänä valituksenalainen tuomio, EU:T:2023:101), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valittajien kanteen saada kumotuksi tiettyjen sitovaa alkuperätietoa koskevien päätösten voimassaolosta 31.3.2021 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2021/563 (EUVL 2021, L 119, s. 117; jäljempänä riidanalainen päätös), joka on osoitettu Belgian kuningaskunnalle.

## Asiaa koskevat oikeussäännöt

### *Kansainvälinen oikeus*

2 Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 3) liitteessä 1 A olevan alkuperäsäännöistä tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 144) 2 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Siihen asti kun – – työohjelma alkuperäsääntöjen yhdenmukaistamiseksi on saatettu päätökseen, jäsenet varmistavat, että:

– –

b) riippumatta kauppapoliittisesta toimenpiteestä tai sopimuksesta, johon niiden alkuperäsäännöt liittyvät, alkuperäsääntöjä ei käytetä suoraan tai epäsuorasti kaupallisten tarkoitusperien toteuttamisen välineinä;

c) alkuperäsäännöillä sellaisinaan ei tule olla rajoittavia, vääristäviä tai häiriövaikutuksia kansainväliseen kauppaan. Niillä ei saa asettaa kohtuuttoman tiukkoja vaatimuksia tai vaatia edellytyksenä alkuperämaan määrittämiselle sellaisen erityisen ehdon täyttämistä, joka ei liity valmistukseen tai käsittelyyn. Kustannukset, jotka eivät suoranaisesti liity valmistukseen tai käsittelyyn, voidaan kuitenkin ottaa huomioon sovellettaessa arvoprosenttiperustetta – –;

– –”

## *Unionin oikeus*

### *Tullisäännöstö*

#### – *Yhteisön tullikoodeksi*

3 Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1; jäljempänä yhteisön tullikoodeksi) 25 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”Valmistus tai käsittely, jonka ainoana tarkoituksena todetaan olleen tai voidaan todettujen seikkojen perusteella aiheellisesti olettaa olleen kiertää säännöksiä, joita [Euroopan] yhteisössä sovelletaan tiettyjen maiden tuotteisiin, ei missään tapauksessa anna näin tuotetuille tavaroille – – siitä maasta peräisin olevan tavaran asemaa, jossa valmistus tai käsittely on suoritettu.”

#### – *Unionin tullikoodeksi*

4 Unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1; (jäljempänä unionin tullikoodeksi) johdanto-osan 9 ja 55 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(9) Unioni perustuu tulliliittoon. On sekä unionin talouden toimijoiden että tulliviranomaisten edun mukaista koota nykyinen tullilainsäädäntö koodeksiin. Sisämarkkinoiden käsitteeseen perustuvan koodeksin olisi sisällettävä yleiset säännöt ja menettelyt, joilla varmistetaan se, että tariffitoimenpiteiden ja muiden unionin tasolla käyttöön otettujen yhteisten politiikkojen mukaiset toimenpiteet pannaan täytäntöön unionin ja sen tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden välisessä tavarakaupassa siten, että näiden yhteisten politiikkojen vaatimukset otetaan huomioon. – –

– –

(55) Jotta tulliliiton tehokasta toimintaa ja yhteisen kauppapolitiikan täytäntöönpanoa koskevat perustavoitteet voitaisiin saavuttaa, on tarpeen ja aiheellista säätää [SEU] 5 artiklassa määrättyä suhteellisuusperiaatetta noudattaen yleiset säännöt ja menettelyt, joita sovelletaan unionin tullialueelle tuotaviin ja sieltä vietäviin tavaroihin. – –”

5 Saman koodeksin 33 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tulliviranomaisten on hakemuksesta tehtävä – – sitovaa alkuperätietoa koskevia päätöksiä, jäljempänä ’SAT-päätökset’.

– –

3. – – SAT-päätökset ovat voimassa kolme vuotta päätöksen voimaantulopäivästä.

– –”

6 Saman koodeksin 34 artiklan 11 kohdassa säädetään seuraavaa:

”[Euroopan] komissio voi tehdä päätöksiä, joissa se pyytää jäsenvaltioita kumoamaan – – SAT-päätöksen tavaroiden virheettömän ja yhdenmukaisen tariffiin luokittelun tai alkuperän määrittämisen varmistamiseksi.”

7 Kyseisen koodeksin 59 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäljempänä 60 ja 61 artiklassa vahvistetaan säännöt tavaroiden muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän määrittämiseksi seuraavien soveltamiseksi:

a) yhteinen tullitariffi – –;

b) tavarakauppaa koskevissa unionin erityissäännöksissä vahvistetut muut toimenpiteet kuin tariffitoimenpiteet; ja

c) muut tavaroiden alkuperään liittyvät unionin toimenpiteet.”

8 Unionin tullikoodeksin 60 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tietystä maasta tai tietyltä alueelta peräisin olevina tavaroina pidetään kyseisessä maassa tai kyseisellä alueella kokonaan tuotettuja tavaroita.

2. Tavaran, jonka tuottaminen on tapahtunut useammassa kuin yhdessä maassa tai alueella, on katsottava olevan peräisin siitä maasta tai siltä alueelta, jossa sille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu jalostus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta.”

9 Saman koodeksin 62 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Siirretään komissiolle valta antaa – – delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, joiden nojalla katsotaan 60 artiklan mukaisesti, että tavarat, joiden osalta on tarpeen määrittää muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä 59 artiklassa tarkoitettujen unionin toimenpiteiden soveltamiseksi, on tuotettu kokonaan tietyssä maassa tai tietyllä alueella tai että tavaroille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu jalostus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai joka edustaa merkittävää valmistusastetta tietyssä maassa tai tietyllä alueella.”

– *Delegoitu asetus (EU) 2015/2446*

10 Asetuksen (EU) N:o 952/2013 täydentämisestä tiettyjä unionin tullikoodeksin säännöksiä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta 28.7.2015 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446 (EUVL 2015, L 343, s. 1) johdanto-osan 21 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Jotta tuontitavaroiden alkuperää ei käsiteltäisi vilpillisesti kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltamisen välttämiseksi, viimeistä merkittävää valmistusta tai käsittelyä ei tulisi eräissä tapauksissa pitää taloudellisesti perusteltuna.”

11 Delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklassa, jonka otsikko on ”Valmistus- tai käsittelytoiminnot, jotka eivät ole taloudellisesti perusteltuja ([unionin tullikoodeksin] 60 artiklan 2 kohta)”, säädettiin seuraavaa:

”Muussa maassa tai muulla alueella suoritettua valmistusta tai käsittelyä on pidettävä taloudellisesti perustelemattomana, jos saatavilla olevien tietojen perusteella todetaan, että toiminnon tarkoituksena oli välttää [unionin tulli]koodeksin 59 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen.

– –

Kun liitteen 22-01 soveltamisalaan kuulumattomien tavaroiden viimeinen valmistus tai käsittely katsotaan taloudellisesti perustelemattomaksi, on katsottava, että tavaroille on tehty viimeinen merkittävä taloudellisesti perusteltu valmistus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmi[st]usastetta, siinä maassa tai sillä alueella, josta tai jolta suurin osa aineksista on peräisin kyseisten ainesten arvon perusteella määritettynä.”

*Yhteistä kauppapolitiikkaa koskeva säännöstö*

– *Asetus (EU) N:o 654/2014*

12 Unionin oikeuksien harjoittamisesta kansainvälisten kauppasääntöjen soveltamista ja täytäntöönpanoa varten ja yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94 muuttamisesta 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 654/2014 (EUVL 2014, L 189, s. 50) 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin:

– –

c) sellaisten myönnytysten tai velvoitteiden tasapainottamiseen, joihin kolmannen maan soveltama suojatoimenpide voi antaa oikeuden suojatoimenpiteitä koskevan WTO-sopimuksen 8 artiklan tai muihin kansainvälisiin kauppasopimuksiin, mukaan luettuna alueelliset tai kahdenväliset sopimukset, sisältyvien suojatoimenpiteitä koskevien sääntöjen nojalla;

– –”

13 Asetuksen N:o 654/2014 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos toimet ovat tarpeen unionin etujen suojaamiseksi 3 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään asianmukaiset kauppapoliittiset toimenpiteet. – –

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla hyväksyttyjen täytäntöönpanosäädösten on täytettävä seuraavat edellytykset:

– –

c) jos myönnytyksiä tai muita velvoitteita tasapainotetaan kansainvälisten kauppasopimusten suojatoimenpiteitä koskevien määräysten mukaisesti, unionin toimien on olennaisilta osiltaan vastattava niiden myönnytysten tai muiden velvoitteiden tasoa, joihin suojatoimenpide vaikuttaa, suojatoimenpiteitä koskevan WTO-sopimuksen tai niiden muiden kauppasopimusten, alueelliset ja kahdenväliset sopimukset mukaan lukien, suojatoimenpiteitä koskevien määräysten mukaisesti, joiden nojalla suojatoimenpidettä sovelletaan;

_ _”

– *Täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/724*

14 Yhdysvalloista peräisin olevia tuotteita koskevista tietyistä kauppapoliittisista toimenpiteistä 16.5.2018 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/724 (EUVL 2018, L 122, s. 14) 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Komissio antaa viipymättä ja joka tapauksessa viimeistään 18 päivänä toukokuuta 2018 WTO:n tavarakauppaneuvostolle kirjallisen ilmoituksen, jonka mukaan unioni keskeyttää 20 päivästä kesäkuuta 2018 [vuonna 1994 tehdyn tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT)] mukaisten tuontitullimyönnytysten soveltamisen Yhdysvaltojen kaupassa liitteessä I ja II lueteltujen tuotteiden osalta, jotta tällaisten Yhdysvalloista peräisin olevien tuotteiden tuontiin voidaan soveltaa lisätulleja, jollei tavarakauppaneuvosto tätä vastusta.”

– *Täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/886*

15 Amerikan yhdysvalloista peräisin olevia tiettyjä tuotteita koskevista tietyistä kauppapoliittisista toimenpiteistä ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/724 muuttamisesta 20.6.2018 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/886 (EUVL 2018, L 158, s. 5) 1 artiklan mukaan unioni soveltaa Amerikan yhdysvalloista peräisin olevassa unioniin suuntautuvassa tuonnissa lisätulleja tiettyihin tuotteisiin, joiden joukossa ovat moottoripyörät, joissa on iskumäntäpolttomoottori, jonka iskutilavuus on suurempi kuin 800 $cm^3$. Täytäntöönpanoasetuksen 2018/886 2 artiklasta ilmenee, että kyseisiin tuotteisiin sovelletaan 6 prosentin suuruisen sopimustullin lisäksi ensimmäisessä vaiheessa 25 prosentin suuruisia lisätulleja 22.6.2018 alkaen ja sitten toisessa vaiheessa lisäksi 25 prosentin suuruisia lisätulleja pääasiallisesti viimeistään 1.6.2021 alkaen.

## Asian tausta

16 Asian tausta on esitetty valituksenalaisen tuomion 20–38 kohdassa. Se voidaan tiivistää nyt käsiteltävää asiaa varten seuraavasti.

17 Amerikan yhdysvaltojen hallitus otti kesäkuussa 2018 käyttöön 25 prosentin lisätullin unionin alueelta peräisin olevan teräksen tuonnille ja 10 prosentin lisätullin unionin alueelta peräisin olevan alumiinin tuonnille kotimaisen teräksen ja alumiinin tuotannon edistämiseksi ja lisäämiseksi. Vastatoimena kyseisten lisätullien käyttöönotolle komissio antoi täytäntöönpanoasetuksen 2018/886, jossa säädetään lisätullien soveltamisesta tiettyjen Yhdysvalloista peräisin olevien tuotteiden tuontiin, mukaan luettuina moottoripyörät, joissa on iskumäntäpolttomoottori, jonka iskutilavuus on suurempi kuin 800 $cm^3$.

18 Harley-Davidson Inc., joka on moottoripyörien valmistamiseen erikoistunut yhdysvaltalainen yritys, sai viimeksi mainitut lisätullit tietoonsa, kun kyseinen asetus oli julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

19 Harley-Davidson toimitti 25.6.2018 Yhdysvaltojen arvopaperi- ja pörssikomitealle (Securities and Exchange Commission) raportin lomakkeella, jonka otsikko oli ”Form 8-K Current Report”; jäljempänä lomake 8-K) ilmoittaakseen osakkeenomistajilleen unionin täytäntöönpanoasetuksella 2018/886 hyväksymien lisätullien soveltamisesta sekä niiden seurauksista toimintaansa.

20 Harley-Davidson ilmoitti lomakkeessa 8-K etenkin seuraavaa:

”Euroopan unioni on asettanut tulleja useille Yhdysvalloissa valmistetuille tuotteille, myös Harley-Davidson-moottoripyörille. Tullit, jotka tulivat voimaan 22.6.2018, otettiin käyttöön vastatoimena tulleille, jotka Yhdysvallat oli asettanut [unionista] Yhdysvaltoihin vietävälle terästelle ja alumiinille.

Niinpä Yhdysvalloista vietäville Harley-Davidson-moottoripyörille asetetut [unionin] tullit ovat nousseet 6 prosentista 31 prosenttiin. Harley-Davidsonin arvion mukaan tullit aiheuttavat noin 2 200 [Yhdysvaltain dollarin (USD)] lisäkustannukset Yhdysvalloista [unioniin] vietävää moottoripyörää kohti.

– –

Vastatoimena tullimaksujen pitkällä aikavälillä aiheuttamiin huomattaviin kustannuksiin Harley-Davidson aikoo panna toimeen suunnitelman, jolla [unioniin] suunnattujen moottoripyörien tuotanto siirretään Yhdysvalloista yhtiön kansainvälisiin tuotantolaitoksiin tullimaksujen välttämiseksi. Harley-Davidson ennakoi, että tuotannon lisääminen ulkomaisissa tehtaissa vaatii lisäinvestointeja, ja sen loppuun viemiseen voi mennä vähintään 9–18 kuukautta.”

21 Harley-Davidson valitsi lomakkeen 8-K julkaisemisen jälkeen Thaimaassa sijaitsevan tehtaansa joidenkin unionin markkinoille suunnattujen moottoripyörien valmistuspaikaksi.

22 Harley-Davidson toivoi saavansa takeita moottoripyörien alkuperämaan määrittämisestä. Niinpä Harley-Davidson ja Neovia Logistics Services International, joka toimittaa välikätenä Harley-Davidsonille logistisia tukipalveluja moottoripyörien tuontiin unionin alueelle Belgian kautta liittyvissä toiminnoissa, jättivät yhdessä 25.1.2019 Belgian tulliviranomaisille kaksi ensimmäistä muodollista SAT-päätöksistä tehtyä hakemusta kahden moottoripyöräryhmän osalta. Kolme muuta SAT-päätöksistä tehtyä hakemusta jätettiin myöhemmin kolmen muun moottoripyöräryhmän osalta.

23 Belgian viranomaiset osallistuivat 31.1.2019 komission kanssa pidettyyn kokoukseen, joka koski kahta ensimmäistä SAT-päätöksistä tehtyä hakemusta. Kokouksen päätteeksi komissio antoi epävirallisen lausunnon, jossa todettiin, että delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklassa tarkoitettu taloudellisen perusteltavuuden kriteeri voisi lomakkeeseen 8-K sisältyvien tietojen johdosta jäädä täyttymättä. Belgian viranomaisten pyynnöistä huolimatta komissio ei kuitenkaan koskaan antanut virallista lausuntoa kyseisen säännöksen sovellettavuudesta käsiteltävän asian tosiseikkoihin.

24 Belgian tulliviranomaiset tekivät 24.6.2019 unionin tullikoodeksin 33 artiklan 1 kohdan nojalla kaksi SAT-päätöstä, joilla ne tunnustivat ja vahvistivat, että tämän tuomion 22 kohdassa mainituissa kahdessa ensimmäisessä SAT-päätöksistä tehdyssä hakemuksessa tarkoitetut kaksi moottoripyöräryhmää olivat peräisin Thaimaasta. Kyseiset viranomaiset toimivat myöhemmin samalla tavoin niin ikään edellä tämän tuomion 22 kohdassa mainittujen kolmen muun SAT-päätöksistä tehdyn hakemuksen osalta. Kyseiset viranomaiset ilmoittivat kahdesta ensimmäisestä SAT-päätöksestä komissiolle 21.8.2019.

25 Komissio ilmoitti 5.10.2020 Belgian viranomaisille aikeestaan pyytää niitä peruuttamaan kaksi ensimmäistä SAT-päätöstä. Belgian viranomaiset vastasivat komissiolle 13.11.2020 ja ilmoittivat vastustavansa tällaista peruuttamispyyntöä. Komissio käynnisti 23.12.2020 muodollisen menettelyn riidanalaisen päätöksen antamiseksi.

26 Komissio toimitti 5.3.2021 riidanalaista päätöstä koskeneen luonnoksen kaikille unionin tullikoodeksikomitean ”alkuperäjaoston” kansallisille valtuuskunnille neuvoa-antavassa kirjallisessa menettelyssä. Neljä jäsenvaltiota lähettivät huomautuksia luonnoksesta riidanalaiseksi päätökseksi ja vastustivat komission luonnoksessa ilmaisemaa kantaa. Komissio lähetti 29.3.2021 unionin tullikoodeksikomitean ”alkuperäjaostolle” yhteenvedon, jossa se ilmoitti, että ne 23 jäsenvaltiota, jotka eivät olleet aiemmin ottaneet kantaa, olivat hiljaisesti hyväksyneet luonnoksen riidanalaiseksi päätökseksi.

27 Komissio antoi 31.3.2021 riidanalaisen päätöksen, jonka se antoi Belgian kuningaskunnalle tiedoksi 6.4.2021 ja joka julkaistiin seuraavana päivänä Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja jossa Belgian viranomaisia pyydettiin peruuttamaan kaksi ensimmäistä SAT-päätöstä.

28 Komissio totesi riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 6, 7 ja 9 perustelukappaleessa seuraavaa:

”(6) Euroopan unionin kauppapoliittisten toimenpiteiden julkaisemisen jälkeen [Harley-Davidson] ilmoitti [arvopaperi- ja pörssikomitealle] 25 päivänä kesäkuuta 2018 toimitetulla 8-K-lomakkeella suunnitelmastaan siirtää tiettyjen Euroopan unionin markkinoille tarkoitettujen moottoripyörien tuotanto Amerikan yhdysvalloista sen toisessa maassa sijaitseville kansainvälisille tuotantolaitoksille välttääkseen Euroopan unionin kauppapoliittiset toimenpiteet.

(7) Vaikka kauppapoliittisten toimenpiteiden välttäminen ei välttämättä ole tuotannon siirtämisen ainoa syy, [delegoidun asetuksen 2015/2446] 33 artiklan ensimmäisessä kohdassa mainittujen edellytysten katsotaan täyttyvän käytettävissä olevien tietojen perusteella. Viimeisessä tuotantomaassa suoritettua valmistusta tai käsittelyä pidetään sen vuoksi taloudellisesti perustelemattomana. Näin ollen moottoripyörien etuuskohteluun oikeuttamattoman alkuperän määrittämisen on perustuttava mainitun 33 artiklan kolmanteen kohtaan.

– –

(9) Koska liitteessä tarkoitettujen SAT-päätösten soveltamisalaan kuuluvien moottoripyörien etuuskohteluun oikeuttamattoman alkuperän määrittäminen ei perustu [delegoidun asetuksen 2015/2446] 33 artiklan kolmannessa kohdassa vahvistettuun sääntöön, komissio katsoo, että tällainen etuuskohteluun oikeuttamattoman alkuperän määrittäminen on ristiriidassa [unionin tullikoodeksin] 60 artiklan 2 kohdan kanssa yhdessä [delegoidun asetuksen 2015/2446] 33 artiklan kanssa.”

29 Riidanalaisen päätöksen antamisen jälkeen Belgian viranomaiset ilmoittivat valittajille kirjeellä, jonka ne olivat osoittaneet 16.4.2021 Neovia Logistics Services Internationalille, peruuttaneensa Harley-Davidsonin Thaimaassa valmistamien moottoripyörien tuonnista unioniin annettua viisi SAT-päätöstä.

**Kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio**

30 Unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamallaan kanteella Harley-Davidson Europe ja Neovia Logistics Services International vaativat muun muassa riidanalaisen päätöksen kumoamista.

31 Kanteessaan ne esittivät kuusi kumoamisperustetta, joissa vedottiin

– ensinnäkin perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin ja riidanalaisen päätöksen antamista edeltäneen neuvoa-antavan menettelyn noudattamatta jättämiseen

– toiseksi ilmeiseen arviointivirheeseen

– kolmanneksi delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan virheelliseen tulkintaan ja virheelliseen soveltamiseen

– neljänneksi delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan lainvastaisuuteen

– viidenneksi unionin oikeuden yleisten periaatteiden ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan loukkaamiseen ja

– kuudenneksi komission harkintavallan väärinkäyttöön poliittisia tarkoituksia varten.

32 Valituksenalaisella tuomiolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi nämä kuusi kumoamisperustetta ja siis hylkäsi koko kanteen.

**Valituksen osapuolten vaatimukset**

33 Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen tuomion

– kumoaa riidanalaisen päätöksen ja

– velvoittaa komission korvaamaan valittajille unionin tuomioistuimessa aiheutuvat ja unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

34 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

– hylkää valituksen ja

– velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

## Valituksen tarkastelu

35 Valittajat esittävät valituksensa tueksi kolme valitusperustetta, joista ensimmäisessä vedotaan delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan virheelliseen tulkintaan; toisessa, joka on esitetty toissijaisesti, unionin tullikoodeksin 62 artiklaan sisältyvän delegoinnin rajojen ylittämiseen, ja kolmannessa hyvää hallintoa koskevan oikeuden loukkaamiseen.

### *Ensimmäinen valitusperuste, jossa vedotaan delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan virheelliseen tulkintaan*

*Asianosaisten lausumat*

36 Ensimmäinen valitusperuste, joka jakautuu kolmeen osaan, koskee tulkintaa, jonka unionin yleinen tuomioistuin teki delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklasta.

37 Valitusperusteen ensimmäisessä osassa valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin jätti huomiotta kyseisen säännöksen tarkoituksen ja asiayhteyden.

38 Valittajien mukaan säännöksellä on tarkoitus täsmentää unionin tullikoodeksin 60 artiklan 2 kohdan sisältöä, kun siinä määritellään tavaran alkuperä sellaisen tosiasiallisen kriteerin mukaan, jossa yksilöidään viimeinen maa tai alue, jossa on tuotettu merkittävää lisäarvoa. Unionin yleinen tuomioistuin muutti tällaisen objektiivisen kriteerin subjektiiviseksi kriteeriksi sallimalla komission arvioida subjektiivisia osatekijöitä hierarkkisesti.

39 Valittajat kuitenkin väittävät, että subjektiiviseen kriteeriin perustunut yhteisön tullikoodeksin 25 artikla on poistettu systeemisten ongelmien ja sen aiheuttamien täytäntöönpanovaikeuksien takia. Tällainen kriteeri oli valittajien mielestä tekijä, joka aiheutti oikeudellista epävarmuutta, ja oli ristiriidassa alkuperäsäännöistä tehdyn sopimuksen 2 artiklan kanssa, jossa kielletään käyttämästä kyseisiä sääntöjä keinoina pyrkiä edistämään kauppaa koskevien tavoitteiden saavuttamista tai säätämästä niissä edellytyksistä, jotka eivät liity valmistukseen tai käsittelyyn.

40 Valittajien mielestä delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklassa, sellaisena kuin sitä tulkittiin valituksenalaisessa tuomiossa, otetaan käyttöön erittäin vaikeasti kumottavissa oleva olettama, jonka mukaan tilanteessa, jossa tuotannon siirtäminen ja kauppapoliittisen toimenpiteen toteuttaminen ovat samanaikaisia, kyseisen toimenpiteen kiertäminen on pääasiallinen syy kyseiseen tuotannon siirtämiseen eikä huomioon oteta sitä, onko toimenpide taloudellisesti perusteltu.

41 Valittajat katsovat lisäksi tukeutuen delegoidun asetuksen 2015/2446 johdanto-osan 21 perustelukappaleessa mainittuun tavoitteeseen, joka on estää tuontitavaroiden alkuperän manipulointi kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltamisen välttämiseksi, että delegoidun asetuksen 33 artikla on toimenpiteiden kiertämisen estämiseen tarkoitettu lauseke, jota on tulkittava suppeasti, kuten tehdään verotuksen tai polkumyynnin vastaisten tullien alalla. Kyseinen säännös koskee ainoastaan sellaisia tuotannon siirtoja, joissa ei selvästikään olisi mitään järkeä, jos kyseessä olevia kauppapoliittisia toimenpiteitä ei olisi toteutettu, ja näin on myös polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21) 13 artiklan osalta.

42 Ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa valittajat väittävät unionin yleisen tuomioistuimen tulkinneen delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklaa siten, että kukin yrityksen reaktio unionin kauppapoliittisiin toimenpiteisiin merkitsee lähes kumoamattomalla tavalla kyseisen säännöksen rikkomista.

43 Sen selvittämisen sijaan, oliko tuotannon siirrolla sellainen asianmukainen syy, joka ei liittynyt unionin kauppapoliittisten toimenpiteiden kiertämiseen, unionin yleinen tuomioistuin salli valittajien mielestä käytännössä komission määritellä alkuperämaa uudelleen siten, että alkuperämaa vastaa kyseisten toimenpiteiden tavoitteita. Se saattoi delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan rikkomista koskevan olettaman kumoamisen valittajien asiaksi, vaikka talouden toimija on vapaa määrittämään oman liiketoimintapolitiikkansa kaupallisten tehokkuusnäkökohtien mukaan, kuten käyttäessään oikeuttaan – joka valittajien mielestä tunnustetaan 21.2.2006 annetun tuomion Halifax ym. (C-255/02, EU:C:2006:121) 73 kohdassa – järjestää toimintansa verovelkaansa pienentävällä tavalla.

44 Lisäksi valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, että delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklalla ei rajoiteta elinkeinovapautta, vaikka valituksenalaisessa tuomiossa omaksuttu tulkinta rajoittaa aiheettomasti yritysten vapautta valita tuotantopaikkansa. Se, että unionin yleisen tuomioistuimen päättelyn mukaan uusien moottoripyörämallien, jotka on valmistettu vain Thaimaassa, on katsottava olevan peräisin Yhdysvalloista, merkitsee lisärajoitusta kyseiseen vapauteen.

45 Ensimmäisen valitusperusteen kolmannessa osassa valittajat väittävät, että valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe sen näyttökynnyksen osalta, joka komission on ylitettävä saattaakseen talouden toimijan asiaksi osoittaa, että sen toiminnan siirtäminen on taloudellisesti perusteltua. Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen katsoessaan, että kauppapoliittisen toimenpiteen toteuttamisen ja toiminnan siirtämisen välinen samanaikaisuus riittää näyttämään toteen olettaman, jonka mukaan toiminnan siirto ei ole taloudellisesti perusteltu. Se tulkitsi päättelyssään virheellisesti 13.12.1989 annetun tuomion Brother International (C-26/88, EU:C:1989:637) 29 kohtaa.

46 Lisäksi valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklassa tarkoitettua käsitettä ”saatavilla olevat tiedot” valikoivasti tukeutuen ainoastaan lomakkeeseen 8-K todistustaakan asettamiseksi valittajille. Koska mainitun säännöksen nojalla unionin yleinen tuomioistuin oli velvollinen tutkimaan kaikki tosiseikoista saatavilla olleet tiedot, jättäessään huomiotta kyseisen lomakkeen julkaisemisen jälkeisen näytön se otti kyseisen näytön vääristyneellä tavalla huomioon ja teki ilmeisen arviointivirheen. Olemassa olevan näytön valossa unionin tuomioistuimen on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, sillä vaikka kyseessä olevan kauppapoliittisen toimenpiteen toteuttaminen tosin aiheutti tuotannon siirron, tämän siirron ensisijaisena tai hallitsevana tarkoituksena ei välttämättä ollut kiertää kyseistä toimenpidettä.

47 Komission mielestä ensimmäisen valitusperusteen kolmannessa osassa esitetyt argumentit, jotka koskevat todistusaineiston ottamista huomioon vääristyneellä tavalla, eivät täytä tutkittaviksi ottamisen edellytyksiä, koska valittajat eivät ole selittäneet täsmällisesti, mitä arviointivirheitä unionin yleinen tuomioistuin niiden mielestä teki. Joka tapauksessa ensimmäinen valitusperuste on perusteeton.

*Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

48 Ensimmäisen valitusperusteen kahdessa ensimmäisessä osassa, jotka on aiheellista käsitellä yhdessä, valittajat väittävät unionin yleisen tuomioistuimen tulkinneen virheellisesti kriteeriä, josta säädetään delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäisessä kohdassa ja jonka mukaan muussa maassa tai muulla alueella suoritettua jalostusta tai käsittelyä on pidettävä taloudellisesti perustelemattomana, ”jos saatavilla olevien tietojen perusteella todetaan, että toiminnon tarkoituksena oli välttää [unionin tulli]koodeksin 59 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen”, kuten niiden toimenpiteiden, jotka ovat kyseessä nyt käsiteltävässä asiassa.

49 Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa mainitussa 33 artiklassa olevaa ilmaisua ”toiminnon tarkoituksena oli välttää” ja – ottamalla huomioon sen, että ilmaisua ”tarkoitus” käytetään kyseisessä ilmaisussa yksikössä – totesi siitä, että vaikka tuotannon siirrosta tehdyn päätöksen osalta voi olla niin, ettei sen ainoana tarkoituksena ole kauppapoliittisen toimenpiteen välttäminen, kyseisen tarkoituksen on kuitenkin oltava ratkaiseva. Tuomion 62 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että mainittua säännöstä on tulkittava siten, että jos tosiseikoista saatavilla olevien tietojen perusteella ilmenee, että tuotannon siirtämisen ensisijaisena tai hallitsevana tarkoituksena oli välttää unionin kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltaminen, tuotannon siirtämistä ei lähtökohtaisesti voida pitää taloudellisesti perusteltuna.

50 Tällaisessa tulkinnassa ei ole mitään oikeudellista virhettä. Erityisesti on todettava, että – toisin kuin valittajat väittävät – delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäistä kohtaa ei voida tulkita siten, että se koskisi ainoastaan sellaisia tuotannon siirtoja, joissa ei selvästikään olisi mitään järkeä, jos kyseessä olevia kauppapoliittisia toimenpiteitä ei olisi toteutettu.

51 Ensinnäkin siltä osin kuin valittajat vetoavat analogisesti 21.2.2006 annettuun tuomioon Halifax ym. (C-255/02, EU:C:2006:121), jonka 73 kohdassa todettiin arvonlisäveron alalla, että talouden toimijalla on oikeus järjestää toimintansa verovelkaansa pienentävällä tavalla, on todettava, että vaikka kyseistä tuomiota voitaisiinkin soveltaa analogisesti nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevaan tilanteeseen, valittajien argumentti perustuu kyseisen tuomion vajavaiseen tarkasteluun.

52 Valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa nimittäin unionin yleinen tuomioistuin antoi delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäisestä kohdasta tulkinnan, joka vastaa sitä, jonka yhteisöjen tuomioistuin omaksui arvonlisäveron alalla 21.2.2006 antamansa tuomion Halifax ym. (C-255/02, EU:C:2006:121) 75 ja 86 kohdassa, eli sen toteaminen, että kyseessä on väärinkäyttö, edellyttää muun muassa sitä, että kaikista objektiivisista seikoista ilmenee, että kyseessä olevien toimien keskeisenä päämääränä on saada verotuksellinen etu.

53 Toiseksi unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa omaksuma tulkinta, jonka mukaan kyseisen 33 artiklan sovellettavuuden ratkaisevana kriteerinä on toimenpiteen ensisijainen tai hallitseva tarkoitus, on välttämätön kyseisen säännöksen tehokkaan vaikutuksen varmistamiseksi. Säännös nimittäin menettäisi pitkälti tehokkuutensa, jos sitä olisi tulkittava siten, että sitä olisi jätettävä soveltamatta jo sillä perusteella, että tuotannon siirrolla olevan ensisijaisen tai hallitsevan tarkoituksen, joka on välttää unionin kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltaminen, lisäksi sillä on myös muita tarkoituksia, jotka ovat toissijaisia.

54 Kolmanneksi valittajien argumentista, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäisestä kohdasta antama tulkinta, jossa pääasiallisesti pysytetään komission riidanalaisessa päätöksessä omaksuma tulkinta, loukkaa valittajien elinkeinovapautta, on todettava, että valittajat arvostelevat kyseisen tuomion 184 kohtaa, jonka yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin vastasi tässä tuomioistuimessa esitettyyn vastaavaan argumenttiin. Valittajat eivät sitä vastoin viittaa valituksessaan kyseisen tuomion 183 kohtaan, jossa unionin yleinen tuomioistuin totesi valittajien jättäneen täsmentämättä niitä tosiseikkoja, jotka olisivat olleet omiaan osoittamaan, että riidanalaisella päätöksellä on rajoitettu suhteettomasti valittajien omaisuudensuojaa tai niiden elinkeinovapautta.

55 Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 184 kohdassa ylimääräisenä huomautuksena, että valittajien omaisuudensuojan tai elinkeinovapauden mahdollinen rajoittaminen ei toteen näytettynäkään olisi seurausta riidanalaisesta päätöksestä vaan täytäntöönpanoasetuksesta 2018/886, jolla otettiin käyttöön lisätullit.

56 Näin ollen valittajien argumentaatio, jossa ne väittävät elinkeinovapautensa tulleen loukatuksi, on tehoton.

57 Neljänneksi on katsottava, että – toisin kuin valittajat väittävät – delegoidun asetuksen 2015/2446 johdanto-osan 21 perustelukappaleesta, jonka mukaan on estettävä, että tuontitavaroiden alkuperää manipuloidaan kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltamisen välttämiseksi, ei voida päätellä, että delegoidun asetuksen 33 artiklan ensimmäistä kohtaa olisi tulkittava siten, että se koskee ainoastaan sellaisia tuotannon siirtoja, joissa ei selvästikään olisi mitään järkeä, jos kyseessä olevia kauppapoliittisia toimenpiteitä ei olisi toteutettu, kuten asia valittajien mielestä on myös asetuksen 2016/1036 13 artiklassa määritellyn polkumyyntitullien kiertämisen osalta.

58 Viimeksi mainitusta säännöksestä ei ensinnäkään voida johtaa mitään ohjeistusta delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäisen kohdan tulkintaan, koska se koskee toista alaa ja koska se on laadittu hyvin erilaisin sanamuodoin kuin 33 artikla, joka ei sisällä ilmausta ”kiertäminen” eikä myöskään yksityiskohtaista määritelmää, joka asetuksen 2016/1036 13 artiklassa annetaan kyseisestä ilmauksesta.

59 Tämän jälkeen on korostettava, että delegoidun asetuksen johdanto-osan 21 perustelukappaleessa tarkoitettu manipulointi voi kattaa laajan kirjon tarkoituksellisesti toteutettuja toimia, jotka johtavat siihen, että tuontitavaroiden alkuperä muuttuu. Mainitun perustelukappaleen sanamuodostakin jo ilmenee, että estettävinä toimina ovat ne, jotka toteutetaan kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltamisen välttämiseksi. Maininta tästä tarkoituksesta, jota sitä paitsi ei todeta yksinomaiseksi, olisi tarpeeton ja vaikutukseltaan tehoton, jos manipuloinnin tulkittaisiin viittaavan jo sellaisenaan pelkästään toimiin, joilla ei ole muuta tarkoitusta kuin välttää täytäntöönpanoasetuksesta 2018/886 johtuvien kaltaisten unionin kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltaminen.

60 Lopuksi on todettava, että koska delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäisessä kohdassa ei mainita ilmausta ”manipulointi”, tämä ilmaus ei missään tapauksessa voi mahdollistaa kyseisen säännöksen tulkintaa tavalla, joka olisi yhteensoveltumaton säännöksen sanamuodon ja rakenteen kanssa. Valittajien ehdottamalle tulkinnalle ei löydy mitään tukea kyseisen säännöksen sanamuodosta ja rakenteesta, minkä lisäksi kyseinen tulkinta vaarantaisi säännöksen tehokkaan vaikutuksen, kuten tämän tuomion 53 kohdassa korostettiin.

61 Edellä esitetystä seuraa, ettei unionin yleinen tuomioistuin tehnyt valituksenalaisen tuomion 58 ja 62 kohdassa virhettä katsoessaan, että delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan sovellettavuuden ratkaisevana kriteerinä on se, mikä kyseessä olevan toimen ensisijainen tai hallitseva tarkoitus on.

62 Toiseksi tämän tulkinnan perusteella unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 63 kohdassa, että kun tosiseikoista saatavilla olevien tietojen perusteella ilmenee, että tuotannon siirron ensisijaisena tai hallitsevana tarkoituksena oli välttää unionin kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltaminen, asianomaisen talouden toimijan asiana on toimittaa näyttö siitä, että kyseisen siirron ensisijaisena tai hallitsevana tarkoituksena ei sitä koskeneen päätöksen tekohetkellä ollut välttää mainittujen toimenpiteiden soveltamista. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan tällainen näyttö eroaa siitä, että tuotannon siirtoa pyritään jälkikäteen perustelemaan taloudellisesti tai löytämään sille järkiperäisiä taloudellisia syitä.

63 Tällaisella päättelyllään unionin yleinen tuomioistuin ei mitenkään vahvistanut olettamaa, jota ei voitaisi kumota tai joka olisi ainakin erittäin vaikea kumota. Päinvastoin unionin yleinen tuomioistuin ainoastaan teki päätelmät siitä, että kyseessä olevan toimen ensisijainen tai hallitseva tarkoitus on voitava osoittaa objektiivisten seikkojen eli tosiseikoista saatavilla olevien tietojen perusteella.

64 Delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäisen kohdan selvästä sanamuodosta nimittäin ilmenee, että kyseistä säännöstä sovelletaan ainoastaan silloin, kun tosiseikoista saatavilla olevat tiedot ovat omiaan osoittamaan, että asianomaisen yrityksen toiminnan tarkoituksena oli välttää kyseessä olevan kauppapoliittisen toimenpiteen soveltaminen. Niinpä ainoastaan silloin, kun näin todella on, toimivaltaisten viranomaisten on kyseisen säännöksen nojalla katsottava, ettei toimi ole taloudellisesti perusteltu.

65 Tällaisessa tilanteessa on kyse joko siitä, ettei sellaisia tosiseikkoja ole olemassa, jotka olisivat omiaan osoittamaan, että jokin muu tarkoitus on kyseisen toimen ensisijainen tai hallitseva tarkoitus, jolloin delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan soveltaminen on pakollista, tai siitä, että tällaisia tosiseikkoja on olemassa mutta ne eivät ole toimivaltaisten viranomaisten saatavilla. Tässä asiayhteydessä on perusteltua, että on asianomaisen yrityksen, joka parhaiten kykenee tai jopa ainoana kykenee saamaan kyseiset tiedot käyttöönsä, asiana toimittaa ne toimivaltaisille viranomaisille.

66 Delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklassa ei määritellä tältä osin mitään erityistä ominaispiirrettä, joka ”saatavilla” olevilla tiedoilla on oltava erityisesti ajallisesti. Näin ollen ei ole poissuljettua, että tietoja tulee saataville sen jälkeen, kun kyseessä oleva toimi on päätetty toteuttaa, tai jopa sen jälkeen, kun toimi on toteutettu. Kyseisen toimen ensisijaista tai hallitsevaa tarkoitusta voidaan kuitenkin arvioida myöhäisintään sen ajankohdan mukaan, kun toimesta on päätetty, minkä vahvistaa se, että ilmaisussa ”tarkoituksena oli välttää – – soveltaminen” käytetään mennyttä aikamuotoa. On sitä paitsi mahdotonta, että kyseisen päätöksen jälkeiset näkökohdat olisivat vaikuttaneet tähän päätökseen.

67 Kolmanneksi on todettava valittajien argumentaation vastaisesti, että unionin yleisen tuomioistuimen päättelystä ei ilmene, että komissiolle olisi sallittua arvioida subjektiivisesti toimen tarkoituksia tai olettaa, mikä merkitys kullakin tarkoituksella on.

68 Delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäisessä kohdassa tosin velvoitetaan yksilöimään subjektiivinen tekijä eli aikomus välttää kauppapoliittisen toimenpiteen soveltaminen. Kyseinen säännös koskee kuitenkin objektiivisesti tutkitun toimen ensisijaisen tai hallitsevan tarkoituksen osoittamista tosiseikoista saatavilla olevien tietojen perusteella. Niinpä – kuten valituksenalaisen tuomion 75 kohdassa todettiin – sen toteamisen, että ratkaisevana aikomuksena oli välttää kauppapoliittisen toimenpiteen soveltaminen, on perustuttava objektiiviseen näyttöön.

69 Tältä osin delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäinen kohta eroaa perustavanlaatuisesti yhteisön tullikoodeksin 25 artiklasta, jossa viittauksena kyseessä olevaan toimeen käytettiin ilmaisua ”ainoana tarkoituksena [oli] kiertää [sovellettavia] säännöksiä” ja jossa säädettiin mahdollisuudesta turvautua olettamaan tällaisen tarkoituksen selvittämiseksi. Niinpä valituksenalainen tuomio ja se, että lainsäätäjä on halunnut poistaa viimeksi mainitun säännöksen, eivät ole keskenään mitenkään yhteensoveltumattomia.

70 Edellä esitetyistä toteamuksista seuraa, että yhteisön tullikoodeksin 25 artiklan ja alkuperäsäännöistä tehdyn sopimuksen 2 artiklan välistä yhteensoveltumattomuutta, johon valittajat vetoavat, ei voida pitää merkityksellisenä arvioitaessa sitä, miten delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäistä kohtaa tulkittiin valituksenalaisessa tuomiossa. Kyseinen valittajien argumentti nimittäin perustuu siihen olettamaan, että unionin yleinen tuomioistuin muunsi kyseiseen 33 artiklan ensimmäiseen kohtaan sisältyvän objektiivisen kriteerin subjektiiviseksi kriteeriksi. Kuten tämän tuomion 67 ja 68 kohdassa todettiin, tällainen olettama on kuitenkin virheellinen.

71 Edellä esitetyn perusteella ensimmäisen valitusperusteen kaksi ensimmäistä osaa on hylättävä.

72 Ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa koskee valituksenalaisen tuomion 70 ja 71 kohdassa vahvistettua todistelujärjestelmää. Tuomion 70 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin totesi täytäntöönpanoasetuksen 2018/886, jolla lisätullit otettiin käyttöön, voimaantulon ja kyseessä olevasta tuotannon siirtämistoimesta annetun ilmoituksen samanaikaisiksi. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi 13.12.1989 annetun tuomion Brother International (C-26/88, EU:C:1989:637) 29 kohtaan viitaten, että tällainen samanaikaisuus on omiaan oikeuttamaan olettaman, jonka mukaan tuotannon siirrolla on tarkoitus välttää kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltaminen.

73 Valituksenalaisen tuomion 71 kohdan ensimmäisessä virkkeessä unionin yleinen tuomioistuin totesi, että kyseisestä 29 kohdasta ilmenee, että tällaisen samanaikaisuuden tilanteessa on asianomaisen talouden toimijan asiana esittää näyttö siitä, että valmistustoimien toteuttamiseen maassa, johon tuotanto on siirretty, on jokin muu asianmukainen syy kuin se, että vältyttäisiin kyseessä olevista säännöksistä johtuvilta seurauksilta.

74 Tältä osin on huomattava, että valituksenalaisen tuomion 70 ja 71 kohdassa ei jätetä huomiotta 13.12.1989 annetun tuomion Brother International (C-26/88, EU:C:1989:637) 29 kohdan merkitystä, johon valittajat vetosivat unionin yleisessä tuomioistuimessa. Kyseisessä 29 kohdassa todettiin, että merkityksellisen säännöstön voimaantulon ja tuotteen osien kokoonpanon siirron välisen samanaikaisuuden tilanteessa on asianomaisen talouden toimijan asiana esittää näyttö kyseisen siirron asianmukaisesta syystä sen olettaman kumoamiseksi, jonka mukaan siirto on toteutettu kyseisestä säännöstöstä johtuvien seurausten välttämiseksi.

75 Kyseisessä 29 kohdassa kyllä tulkitaan tavaran alkuperän käsitteen yhteisestä määritelmästä 27.6.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 802/68 (EYVL 1968, L 148, s. 1) 6 artiklaa. Tämä säännös vastaa pääasiallisesti yhteisön tullikoodeksin 25 artiklaa, jolle – kuten tämän tuomion 69 kohdassa todettiin – ovat ominaisia perustavanlaatuiset erot delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäiseen kohtaan nähden, koska siinä säädetään nimenomaisesti mahdollisuudesta turvautua olettamaan.

76 Unionin yleisen tuomioistuimen päättely ei kuitenkaan ole virheellinen, koska delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäisessä kohdassa edellytetään osoittamaan tosiseikoista saatavilla olevien tietojen perusteella toimen tarkoitus, joka on tulkittava ensisijaiseksi tai hallitsevaksi tarkoitukseksi, kuten unionin yleinen tuomioistuin perustellusti katsoi valituksenalaisen tuomion 58 ja 62 kohdassa.

77 Tuomionsa 70 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin todella tukeutui tosiseikoista saatavilla olleisiin tietoihin viitaten sekä Harley-Davidsonin lomakkeessa 8-K ilmoittamaan tavoitteeseen tuotantonsa siirtämisestä että täytäntöönpanoasetuksen 2018/886 voimaantulon ja kyseisestä siirtämistoimesta annetun ilmoituksen väliseen samanaikaisuuteen.

78 Niinpä valituksenalaisen tuomion 70 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin totesi muun muassa, että ilmoittaessaan lomakkeessa 8-K vain haluavansa tuotantonsa siirrolla välttää lisätullien voimaantulosta johtuneet tullimaksut Harley-Davidsonin ensisijaisena tai hallitsevana tarkoituksena oli välttää kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltaminen. Unionin yleinen tuomioistuin korosti tältä osin, että lomakkeen 8-K kohteesta ja sisällöstä ilmenee selvästi, että tämä 25.6.2018 päivätty lomake julkaistiin välittömänä vastatoimena täytäntöönpanoasetuksen 2018/886 julkaisemiselle eli vain viisi päivää tämän täytäntöönpanoasetuksen julkaisemisen ja kolme päivää sen voimaantulon jälkeen.

79 Näiden seikkojen perusteella unionin yleinen tuomioistuin saattoi delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäistä kohtaa rikkomatta katsoa olleen ensi näkemältä osoitettu, että kyseessä olevalla tuotannon siirrolla oli tarkoitus välttää kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltaminen. Asianomaisen talouden toimijan asiana oli tällöin esittää näyttö sellaisesta erilaisesta asianmukaisesta syystä, joka olisi osoittanut, että toimen ensisijaisena tai hallitsevana tarkoituksena ei ollut välttää kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltamista.

80 Siitä väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin otti todistusaineiston huomioon vääristyneellä tavalla, on todettava, että valittajat vaativat todellisuudessa todistusaineiston arviointia uudelleen ilmoittamatta riittävän täsmällisesti sitä vääristyneellä tavalla huomioon ottamista, josta ne moittivat unionin yleistä tuomioistuinta, tai näyttämättä toteen arviointivirheitä, joiden takia unionin yleinen tuomioistuin on valittajien mukaan päätynyt siihen. Tällainen riitauttaminen on siten jätettävä tutkimatta valitusvaiheessa (ks. vastaavasti tuomio 8.6.2023, Severstal ja NLMK v. komissio, C-747/21 P ja C-748/21 P, EU:C:2023:459, 52 kohta).

81 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että ensimmäisen valitusperusteen kolmaskin osa ja näin ollen koko valitusperuste on hylättävä.

***Toinen valitusperuste, jossa vedotaan unionin tullikoodeksin 62 artiklaan sisältyvän säädösvallan delegoinnin rajojen ylittämiseen***

*Asianosaisten lausumat*

82 Toisessa toissijaisesti esittämässään valitusperusteessa valittajat väittävät unionin yleisen tuomioistuimen tehneen valituksenalaisen tuomion 86–90 kohdassa oikeudellisen virheen. Valittajien mielestä delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklalla, sellaisena kuin sitä tulkittiin valituksenalaisessa tuomiossa, rikotaan SEUT 290 artiklaa muuttamalla tiettyjä unionin tullikoodeksin 60 artiklan 2 kohdan keskeisiä seikkoja.

83 Valittajien mukaan kyseisessä tulkinnassa korvataan mainitussa 60 artiklan 2 kohdassa säädetty objektiivinen toimen taloudelliseen perusteltavuuteen perustuva kriteeri subjektiivisella kriteerillä, joka perustuu talouden toimijan aikomukseen. Tulkinta merkitsee sen myöntämistä, että komissio on tehnyt poliittisen valinnan, joka on vastoin lainsäätäjän poliittista valintaa, jossa oli yhteisön tullikoodeksin 25 artikla poistamalla tarkoitus luopua subjektiivisesta kriteeristä. Kyseisellä tulkinnalla loukataan normihierarkiaa ja oikeusvarmuutta, koska sillä delegoituun toimeen luotu oikeustila poikkeaa lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyssä toimessa säädetystä.

84 Komissio kiistää tällaisen argumentaation.

*Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

85 Toisessa valitusperusteessa vaaditaan sen toteamista, että delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artikla, sellaisena kuin unionin yleinen tuomioistuin sitä tulkitsi, on lainvastainen.

86 Koska unionin oikeuden säännöksiä ei voida pitää pätemättöminä silloin, jos niille voidaan antaa tulkinta, jolla varmistetaan, että ne ovat ylemmäntasoisten oikeussääntöjen mukaisia (ks. vastaavasti tuomio 16.11.2023, Ligue des droits humains (Valvontaviranomaisen tekemä tietojenkäsittelyn tarkistus), C-333/22, EU:C:2023:874, 57 kohta), tämä valitusperuste voidaan ymmärtää vain siten, että sillä pääasiallisesti riitautetaan tulkinta, jonka unionin yleinen tuomioistuin teki delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäisestä kohdasta.

87 Valittajien argumentaation lähtökohtana on kuitenkin se, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan ensimmäistä kohtaa siten, että se sisältää subjektiivisen kriteerin. Kuten tämän tuomion 67 ja 68 kohdassa todettiin, tällainen lähtökohta on kuitenkin virheellinen.

88 Niinpä toinen valitusperuste on hylättävä.

***Kolmas valitusperuste, jossa vedotaan hyvää hallintoa koskevan oikeuden loukkaamiseen***

*Asianosaisten lausumat*

89 Kolmannessa valitusperusteessa on kaksi osaa.

90 Ensimmäisessä osassa valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 166–169 kohdassa, että se, että komissio loukkasi oikeutta tulla kuulluksi, ei oikeuta riidanalaisen päätöksen kumoamista. Valittajien mukaan 21.9.2017 annetun tuomion Feralpi v. komissio (C-85/15 P, EU:C:2017:709) 46 kohdasta ja 16.1.2019 annetun tuomion komissio v. United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23) 56 kohdasta ilmenee, että mainitussa oikeudessa on kyse olennaisesta menettelymääräyksestä. Ratkaisevaa on se, olisiko asianomaisella yrityksellä voinut olla edes vähäinen mahdollisuus puolustautua paremmin.

91 Valittajat väittävät mainitun kriteerin täyttyvän nyt käsiteltävässä asiassa, sillä valittajat olisivat voineet vedota useisiin unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämiinsä tosiseikkoja koskeviin todisteisiin siitä, että tuotannon siirtäminen oli taloudellisesti perusteltua. Valittajien mielestä on myös otettava huomioon todistustaakan kääntyminen, joka johtuu delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan soveltamisessa vahvistetusta olettamasta.

92 Vaikka delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan asianmukainen soveltaminen nyt käsiteltävässä asiassa riippuisikin yksinomaan oikeudellisista seikoista, minkä valittajat riitauttavat valituksenalaisen tuomion 64 ja 72 kohdan valossa, oikeus esittää oikeudellisia argumentteja on osa oikeutta tulla kuulluksi, kun erityisesti otetaan huomioon komission ja Belgian viranomaisten väliset näkemyserot ja komission kieltäytyminen antamasta virallista lausuntoa delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklan tulkinnasta.

93 Kolmannen valitusperusteen toisessa osassa valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita sekä oikeutta hyvään hallintoon.

94 Valittajat väittävät ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin jätti valituksenalaisen tuomion 145–147 kohdassa huomiotta 3.3.1982 annetun tuomion Alpha Steel v. komissio (14/81, EU:C:1982:76) 10–12 kohdan ja 17.4.1997 annetun tuomion de Compte v. parlamentti (C-90/95 P, EU:C:1997:198) 35–38 kohdan, joista valittajien mielestä ilmenee, että toimen yhteensoveltumattomuus unionin oikeuden kanssa ei ole ehdoton este luottamuksensuojan periaatteen soveltamiselle. Tältä osin ratkaisevaa on se, annetaanko kyseisellä toimella etu yksityishenkilölle.

95 Valittajien mukaan nyt käsiteltävässä asiassa SAT-päätökset synnyttivät perusteltuja odotuksia, joiden perusteella tehtiin merkittäviä kaupallisia päätöksiä, joilla oli pitkän aikavälin vaikutuksia. Niinpä riidanalainen päätös olisi pitänyt tehdä kohtuullisessa ajassa. Koska SAT-päätökset ovat voimassa kolme vuotta unionin tullikoodeksin 33 artiklan 3 kohdan nojalla, niiden peruuttaminen noin kahden vuoden kuluttua niiden tekemisestä loukkaa selvästi oikeusvarmuuden periaatetta ja aiheuttaa vahinkoa valittajille. Delegoidun asetuksen 2015/2446 33 artiklaa ei myöskään voida pitää ”täsmällisenä”; tällainen luokittelu on ristiriidassa sen kanssa, ettei komissio ole aikaisemmin peruuttanut SAT-päätöstä.

96 Valittajat väittävät toiseksi, että valituksenalaisen tuomion 175 ja 176 kohtaan sisältyvä tarkastelu komission noudattaman menettelyn kestosta ei ole oikeudellisesti perusteltu. Tältä osin unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt ottaa huomioon asian merkitys asianomaiselle henkilölle. Merkityksellinen ajanjakso on ajanjakso yhtäältä päivämäärän 31.1.2019, jolloin komissio kävi ensimmäiset keskustelut Belgian viranomaisten kanssa, tai toissijaisesti päivämäärän 24.6.2019, jolloin Belgian viranomaiset antoivat kaksi ensimmäistä SAT-päätöstä, ja toisaalta päivämäärän 7.4.2021, jolloin riidanalainen päätös julkaistiin, välillä. Riidanalaisen päätöksen

antamismenettelyn kesto, joka oli 21 tai 26 kuukautta, ei ole perusteltu, kun otetaan huomioon se, että SAT-päätöksiä pidetään selvästi lainvastaisina. Joka tapauksessa tällainen kesto ylittää selvästi sen, mikä on hyväksyttävää.

97 Hyvää hallintoa koskevan oikeuden ja unionin oikeuden yleisen periaatteen, joka edellyttää toimimista kohtuullisessa ajassa, loukkaamisen johdosta – riippumatta siitä, onko tällainen viivästyminen johtanut puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen vai ei – niin valituksenalainen tuomio kuin riidanalainen päätöskin on kumottava, sillä myöhäisen toimintansa seurauksena komissio menetti oikeutensa.

98 Komissio kiistää tällaisen argumentaation.

*Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

99 Kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa koskee valituksenalaisen tuomion 166–169 kohtaa, joissa unionin yleinen tuomioistuin myönnettyään, että komissio jätti noudattamatta velvollisuuttaan kuulla valittajia ennen riidanalaisen päätöksen antamista, kuitenkin katsoi, ettei tämä sääntöjenvastaisuus riittänyt johtamaan kyseisen päätöksen kumoamiseen. Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin sovelsi valittajien mukaan muita kuin unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön perustuvia kriteerejä.

100 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin viittasi valituksenalaisen tuomion 162 kohdassa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaaminen voi johtaa kyseessä olevan toimen kumoamiseen vain, jos on mahdollista, että hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen (tuomio 5.5.2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. komissio, C-718/20 P, EU:C:2022:362, 49 kohta). Tällaisesta kriteeristä muistutettiin pääasiallisesti myös valituksenalaisen tuomion 167 kohdassa.

101 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi 29.6.2006 annetun tuomion SGL Carbon v. komissio (C-308/04 P, EU:C:2006:433) 98 kohtaan analogisesti viitaten myös valituksenalaisen tuomion 162 kohdassa, että kantajan velvollisuutena on osoittaa konkreettisen näytön tai ainakin riittävän luotettavien ja tarkkojen argumenttien tai viitteiden perusteella, että komission päätös olisi voinut olla toisenlainen, mikä mahdollistaa konkreettisesti sen toteamisen, että puolustautumisoikeuksia on loukattu.

102 Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin yksilöi asianmukaisesti unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön, joka on merkityksellinen siltä osin kuin kyse on jokaisen oikeudesta tulla kuulluksi ennen sellaisen yksittäisen toimenpiteen kohdistamista henkilöön, joka vaikuttaisi tähän epäedullisesti, sellaisena kuin mainittu oikeus ilmenee perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdasta.

103 On nimittäin niin yhtäältä, että 21.9.2017 annetun tuomion Feralpi v. komissio (C-85/15 P, EU:C:2017:709) 46 kohdassa, johon valittajat vetoavat, viitataan suullista kuulemista koskevaan oikeuteen, josta säädetään [SEUT 101 ja SEUT 102] artiklan mukaisten komission menettelyjen kulusta 7.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 773/2004 (EUVL 2004, L 123, s. 18) erityisessä asiayhteydessä.

104 Toisaalta on todettava, että saadakseen riidanalaisen toimen kumotuksi SEUT 263 artiklan perusteella henkilön, joka vetoaa puolustautumisoikeuksiensa loukkaamiseen, asiana on osoittaa, että on mahdollista, että kyseisen toimen antamiseen johtanut hallinnollinen menettely olisi

voinut johtaa toisenlaiseen lopputulokseen (ks. vastaavasti tuomio 26.9.2018, Infineon Technologies v. komissio, C-99/17 P, EU:C:2018:773, 79 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tässä yhteydessä on niin, että vaikka henkilöä, joka vetoaa tällaiseen sääntöjenvastaisuuteen, ei voida vaatia osoittamaan sitä, että asianomainen toimi olisi ollut sisällöltään henkilön etujen kannalta suotuisampi ilman kyseistä sääntöjenvastaisuutta, henkilön on kuitenkin osoitettava konkreettisesti, että tämä mahdollisuus ei ole täysin poissuljettu (tuomio 28.9.2023, Changmao Biochemical Engineering v. komissio, C-123/21 P, EU:C:2023:708, 170 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

105 Kyseisen kriteerin mukaisesti unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä, kun se todettuaan valituksenalaisen tuomion 166 kohdassa, että valittajien oikeutta tulla kuulluksi oli loukattu, katsoi tuomionsa 167–170 kohdassa, että tosiseikkoja koskevat todisteet siitä, että tuotannon siirtäminen oli odotettujen taloudellisten tehokkuusetujen vuoksi ”taloudellisesti perusteltua”, eivät voineet luoda sitä mahdollisuutta, että hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen.

106 Tältä osin nimittäin on riittävää todeta, että kyseisen tuomion 170 kohdassa, jota nyt käsiteltävä valitus ei suoraan koske ja jossa viitataan mainitun tuomion 65 ja 66 kohtaan, unionin yleinen tuomioistuin katsoi, etteivät valittajat olleet esittäneet sille konkreettisia seikkoja, jotka olisivat olleet omiaan osoittamaan, että kyseessä oleva tuotannon siirtäminen oli ollut perusteltua pääasiallisesti sellaisten näkökohtien vuoksi, jotka eivät olleet liittyneet täytäntöönpanoasetuksessa 2018/886 säädettyjen lisätullien käyttöönottoon.

107 Näin ollen kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

108 Kolmannen valitusperusteen toisessa osassa väitetään loukatun luottamuksensuojan periaatetta ja valittajien oikeutta hyvään hallintoon komission noudattaman menettelyn keston takia.

109 Ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 144 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin totesi – eikä tätä toteamusta ole riitautettu nyt käsiteltävän valituksen yhteydessä –, että unionin tullikoodeksin 33 artiklan nojalla tehdyn SAT-päätöksen tavoitteena ei ole eikä sen seurauksena voi olla sen takaaminen lopullisesti talouden toimijalle, että tavaroiden alkuperää, johon kyseisessä päätöksessä viitataan, ei myöhemmin muuteta, koska tullikoodeksin 34 artiklan 11 kohdan nojalla komissio voi tehdä päätöksiä, joissa se pyytää jäsenvaltioita peruuttamaan SAT-päätöksiä tavaroiden virheettömän ja yhdenmukaisen tariffiin luokittelun tai alkuperän määrittämisen varmistamiseksi.

110 Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi asianmukaisesti unionin tullikoodeksin 33 artiklaa ja 34 artiklan 11 kohtaa, eivätkä valittajat sitä paitsi olekaan arvostelleet kyseistä tulkintaa nyt käsiteltävän valituksen yhteydessä. Kyseinen tulkinta on riittävä peruste hylätä ensimmäisessä oikeusasteessa esitetty argumentaatio, jossa vedotaan luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen. On siis niin, kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 105 kohdassa, että perustelut, joilla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 145–147 kohdassa kyseisen argumentaation, ovat ylimääräisiä perusteluja, jotka on esitetty kyseisen tuomion 144 kohtaan sisältyvien perustelujen lisäksi. Valittajien tuomion 145–147 kohtaan kohdistama kritiikki on näin ollen hylättävä tehottomana.

111 Toiseksi valituksenalaisen tuomion 164 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin muistutti unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön tukeutuen, että menettelyn keston kohtuullisuutta on arvioitava kunkin asian olosuhteiden perusteella. Oikeusriidan merkitys asianosaiselle kuuluu

kyllä näihin olosuhteisiin, mutta kyse on vain yhdestä olosuhteesta muiden joukossa (ks. vastaavasti tuomio 12.5.2022, Klein v. komissio, C-430/20 P, EU:C:2022:377, 72 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), ja unionin yleisen tuomioistuimen asiana on arvioida sitä tosiseikkana.

112 Menettelyn keston kohtuullisuutta ei myöskään voida määritellä tarkan abstraktisesti määritellyn enimmäiskeston avulla (tuomio 12.5.2022, Klein v. komissio, C-430/20 P, EU:C:2022:377, 86 kohta). Sama pätee kyseisen keston laskemisen alkamisajankohdan määrittämiseen silloin, kun – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – tähän ei ole sovellettavissa säännöksissä täsmällisiä ohjeita.

113 Tässä asiayhteydessä valittajien argumentit voisivat menestyä vain, jos olisi osoitettu, että unionin yleinen tuomioistuin otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla. Valittajat eivät kuitenkaan vetoa tällaiseen huomioon ottamiseen vaan tyytyvät pääasiallisesti vaatimaan tosiseikkojen uutta arviointia, mikä ei kuulu unionin tuomioistuimen toimivaltaan valituksen yhteydessä (ks. vastaavasti tuomio 12.9.2024, Anglo Austrian AAB v. EKP ja Far-East, C-579/22 P, EU:C:2024:731, 147 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

114 Näin ollen kolmannen valitusperusteen toinenkin osa on hylättävä. Niinpä koko valitusperuste on hylättävä.

115 Kaiken edellä esitetyn perusteella valitus on hylättävä, koska yhtäkään valitusperustetta ei hyväksytä.

## Oikeudenkäyntikulut

116 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista.

117 Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan, jota työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan valituksen käsittelyyn, mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

118 Koska valittajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan valituksen käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

**1) Valitus hylätään.**

**2) Harley-Davidson Europe Ltd ja Neovia Logistics Services International NV vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset